

værende Folkething, gaaer ud paa, og jeg troer ogsaa, at det fra Regjeringens Side vil anerkjendes, at de Grundsaetninger, hvorpaa Planen er stottet, ere de eneste, hvorefter der kan gaaes frem i denne Sag. Nu kan jeg vel vide, at der vil møde den Indvending mod at vedtage idag Beslutningen om, at Regjeringen skal gaae ind paa et saadant Foretagende som foreslaaet, nemlig den, at saadanne Forslag bør fremkomme fra Regjeringens Side og ikke fra enkelte Medlemmer. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er ikke et Forslag, der er fremkommet fra et eller flere enkelte Medlemmer i Thinget, det er fremsat fra det District, som nærmest er interesseret i Sagens Udførelse. Det er dog ingenlunde en Sag, som interesserer dette District alene, det maa i allerhøieste Grad ansees for at være en virkelig Statsag. Det angaaer ikke blot $\frac{1}{4}$ af Sjælland, som derved faaer en lettere Forbindelse med Udlandet, for hvem Planens Udførelse vil være af stor Bigtighed, men det vil ogsaa lette Forbindelsen mellem Vesterhavet og Kattegattet, idet alle de Skibe, som ville kunne passere Aggercanal, paa den Maade ville undgaae den besværlige og meget farefulde, ofte langsomme Omsejling omkring Skagen. Sagen har været Gjenstand for Dverveitelse paa den Egn, som den nærmest interesserer, og det er fra samtlige 7 Kjøbstæder, som ligge ved den vestlige Deel af Limfjorden, Andragendet er fremgaaet, og det har fundet stor Bisald hos alle de tilstødende Landdistricter. Nu kommer dertil, at Forslaget har været fremsat for det opløste Folkething, og derved har Regjeringen havt Leilighed til at blive bekendt med det og at indhente de Erklæringer, som den maatte finde Anledning til at indhente. Endelig gaaer vort Forslag, navnlig vort subsidiaire Forslag, ikke ud paa, at det ubetinget skal vedtages, at Arbeidet skal udføres efter den Plan, som nu foreligger; det gaaer kun ud paa at skaffe den fornødne Bemyndigelse for Regjeringen til at Arbejde, forsaavidt Regjeringen maatte finde, at det kan udføres i det Væsentlige i Dverensstemmelse med den forelagte Plan, kan paabegyndes i dette Finantsaar. Man kan jo vel indvende

imod et saadant Forslag, at der ved at udsætte det ikke tabes videre, end at Sagen bliver udsat til næste Aar. — Det maa imidlertid bemærkes, at det Beløb, som forlanges bevilget i denne Finantslov, er den mindre Deel af den hele Sum, som forlanges; og at det derved er tilkjendegivet, at det kun er rustet, at Arbeidet maa blive endelig besluttet og sat i Gang. Det vil, naar Beløbet ikke bevilges iaar, vistnok neppe kunne antages, at en Finantslov for det næstfølgende Finantsaar vil kunne blive endelig vedtaget tidligere, end at de forberedende Foranstaltninger, som først skulle foretages, efterat Regjeringen faaer den fornødne Bemyndigelse til Arbeidets Udførelse, først ville kunne paabegyndes i Foraaret 1854; men de forberedende Foranstaltninger, der ville udtræves med Hensyn til Expropriationer og Licitationers Afholdelse og alt Sligt, ville træve saa lang Tid, at der den Sommer, i hvilken disse forberedende Foranstaltninger blive foretagne, kun vil kunne ventes udført en meget liden Deel af Arbeidet. Vil Thinget derimod gaae ind paa eet af de af os stillede Gædringsforslag, da ville alle disse Forberedelser kunne foretages endnu i dette Aar, og Arbeidet vil altsaa med al Kraft kunne foretages i Sommeren 1854, og det vil rimeligviis ogsaa blive fuldført i samme Sommer. Jeg troer ogsaa, at der kan være saameget mindre Betænkelighed ved at give Regjeringen denne Bemyndigelse — og jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister ikke vil vægre sig ved eller være imod at modtage en saadan Bemyndigelse —, som det er en given Ting, der vistnok vil blive anerkjendt fra Regjeringens Side, at Arbeidet alene kan udføres efter saadanne Grundtræk, som indeholdes i den forelagte Plan. De eneste Indvendinger, jeg kan antage, at der vil fremkomme fra Regjeringens Side imod Planens Udførelse, skulde være, at Beføstningen maatte antages at ville blive noget større end den, der er foreslaaet i Planen, men de Indvendinger, der i saa Henseende kunde fremsattes, have vi mødt ved at sætte en begrændset Sum for Arbeidets Udførelse. Dertil kommer endelig, at ethvert Dverflag over Beføstningen ved Udførelsen af et saadant Arbejde altid, hvad enten det gjøres